

EEN POSITIEF VERHAAL (van een oud-Franeker en iemand die er woont)

In ons land wordt heel veel geklaagd. Het Journaal heeft niet vaak mooie berichten. Denken we aan het verkeer, het openbaar vervoer enz dan kunnen we allemaal wel een negatief verhaal vertellen, maar wat ik nog wel even kwijt wil is een mooi verhaal dat mij (nou ja, ik was indirect betrokken) is overkomen, jaren geleden, toen we nog een paar jaar verwijderd waren van de Euro.

Het is zaterdagmiddag in de zomer van 1999. Ik was bij iemand op bezoek en zat daar in de tuin aan een glaasje fris vanwege het mooie weer. Ineens ging m'n mobieltje af, nou mobietje, we zouden dat nu een koelkast noemen...

Aan de andere kant van de lijn hoor ik een vrouwenstem die zegt: Nou we hebben hem hoor!

Beduusd vraag ik: we hebben wat?

- Je portemonnee

Dat is raar want ik heb hem hier in m'n zak.

- Oh, maar je bent toch Arjen Miedema?

Ja, maar waar zou ik die portemonnee dan hebben verloren?

- Hier in Veldhoven.

Toevallig was ik in die afgelopen week een dag in Eindhoven geweest, maar had daar bij mijn weten niets verloren en in Veldhoven (vlakbij) was ik helemaal niet geweest.

Dus vroeg ik: wat zit er in die portemonnee en hoe kom je aan mijn telefoonnummer?

- Nou er zit aardig wat geld in, paar honderd gulden, een betaalpas en een visitekaartje met jouw naam en telefoonnummer erop.

Daar kwam de aap uit de mouw. Dat visitekaartje had ik aan ene Karel in Franeker (gefingerde naam) gegeven, zodat hij het nummer van m'n mobieltje bij de hand had.

Toen vroeg ik: welke naam staat er dan op dat pasje?

- Karel!

Ja dan is het duidelijk. Mag ik je nummer even noteren; dan kan ik je met Karel in contact brengen.

Nummer genoteerd en Karel gebeld. Z'n vrouw nam op en ik vroeg naar Karel. - Karel is er niet, die zit in Veldhoven met een paar collega's vogeltjes kijken. Na mijn relaas zei ze: ik bel hem wel op en dan neemt hij wel contact met je op.

Een half uur later ging mijn telefoon: met Karel. ja ik had wel eerder willen bellen, maar mijn beltegoed was bijna op en de batterijen waren leeg. Via via heeft mijn vrouw me bereikt en ik bel nu met een geleend mobieltje. Hij had al contact gehad met de eerlijke vinder, maar die woonde niet in Veldhoven (Karel was intussen in Eindhoven), maar in Vlaardingen. Dus werd de afspraak gemaakt dat de Vlaardingse bij thuiskomst de portemonnee zou opsturen, waarbij Karel zei: neem het geld er dan maar uit dat nodig is, maar daar wilde ze niets van weten. -- Nee hoor, vorige week stond ik bij een flappentap en daar stak zomaar duizend gulden uit. Ik ben er mee naar binnen gegaan met de vraag of ze konden achterhalen wie het had gepind. Het slachtoffer

was dolgelukkig en wilde iets terugdoen, waarop de Vlaardingse zei: nee hoor, ik vind het veel te leuk om dit mee te kunnen maken.

Zo ging het ook ongeveer bij Karel, die aanbood om een mooi bloemstuk te laten bezorgen.

--Niets daarvan hoor, want volgende week gaan we op vakantie en voor die tijd stuur ik het wel op.

In de volgende week kwam inderdaad de portemonnee bij Karel aan met alles er nog in.

15 gulden porto was betaald en er niet uit genomen.

Karel bellen naar Vlaardingen: --- Zit er maar niet over in, want we vinden het veel te leuk.....

Zo kan het ook in dit land en ook mooie dingen gebeuren gelukkig nog steeds.